

Υπόθεση T-196/01 R

Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — ΕΓΤΠΕ — Κατάργηση χρηματοδοτικής
συνδρομής — Επείγων χαρακτήρας — Δεν συντρέχει»

Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 18ης Οκτωβρίου 2001 . . . II - 3109

Περίληψη της διατάξεως

1. Ασφαλιστικά μέτρα — Αναστολή εκτελέσεως — Προσωρινά μέτρα — Προϋποθέσεις λήψεως — Επείγων χαρακτήρας — Σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία δυνάμενη να επέλθει αμέσως — Έννοια — Βάρος αποδείξεως
(Άρθρα 242 ΕΚ και 243 ΕΚ· Κανονισμός Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, άρθρο 104 § 2)
2. Ασφαλιστικά μέτρα — Αναστολή εκτελέσεως — Αναστολή εκτελέσεως μιας απόφασης για την κατάργηση χρηματοδοτικής συνδρομής χορηγούμενης στα πλαίσια διαρθρωτικού ταμείου — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Επείγων χαρακτήρας — Σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία — Έννοια
(Άρθρο 242 ΕΚ· Κανονισμός Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, άρθρο 104 § 2)

1. Ο επείγων χαρακτήρας μιας αιτήσεως για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να εκτιμάται σε συνάρτηση προς την ανάγκη η οποία υφίσταται για την έκδοση προσωρινής απόφασεως προκειμένου να αποφευχθεί η πρόκληση σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας στον διάδικο ο οποίος ζητεί το προσωρινό μέτρο. Στον διάδικο αυτόν απόκειται να αποδείξει ότι δεν μπορεί να αναμείνει την έκβαση της κύριας δίκης χωρίς να υποστεί ζημία τέτοιας φύσεως. Για να μπορέσει να εκτιμήσει αν η ζημία την οποία προβάλλει ο αιτών διάδικος έχει σοβαρό και ανεπανόρθωτο χαρακτήρα και δικαιολογεί, συνεπώς, την κατ' εξαίρεση αναστολή εκτελέσεως μιας απόφασεως, ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής πρέπει να διαθέτει συγκεκριμένες ενδείξεις επιτρέπουσες να εκτιμήσει τις ακριβείς συνέπειες που πιθανώς να προέκυπταν από την έλλειψη των ζητούμενων μέτρων.
2. Όσον αφορά την ηθική βλάβη της οποίας γίνεται επίκληση στο πλαίσιο διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων, ο αιτών δεν μπορεί να επικαλεστεί λυσιτελώς, για να αποδείξει την ύπαρξη σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας, ότι μόνον η αναστολή εκτελέσεως αποφάσεως για την κατάργηση χρηματοδοτικής συνδρομής χορηγούμενης στα πλαίσια διαρθρωτικού ταμείου θα μπορούσε να αποτρέψει την προσβολή της φήμης του ή τη στέρηση της δυνατότητάς του να διαχειρίζεται στο μέλλον σχέδια χρηματοδοτούμενα με δημόσιους πόρους. Συγκεκριμένα, η ακύρωση της προσβαλλομένης απόφασεως στο πλαίσιο της κύριας δίκης θα καθιστούσε δυνατή την προσήκουσα αποκατάσταση τέτοιας ηθικής βλάβης. Επομένως, δεν συντρέχει η προϋπόθεση του επείγοντος χαρακτήρα, καθόσον ο σκοπός της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων δεν είναι να εξασφαλιστεί η αποκατάσταση μιας ζημίας, αλλά να κατοχυρωθεί η πλήρης αποτελεσματικότητα της απόφασεως επί της ουσίας.

Δεν είναι πάντως αναγκαίο να αποδεικνύεται με απόλυτη βεβαιότητα ο επικείμενος χαρακτήρας της προβαλλόμενης ζημίας. Αρκεί, ιδιαίτερα όταν η επέλευση της ζημίας εξαρτάται από τη συνδρομή ενός συνόλου παραγόντων, να μπορεί να προβλεφθεί με επαρκή βαθμό πιθανολογήσεως.

(βλ. σκέψεις 32-33)

(βλ. σκέψεις 36-37)